

POSTANOWIENIE

Dnia 19 marca 2013 roku

Sąd Apelacyjny w Poznaniu, Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSA Jerzy Geisler

po rozpoznaniu w dniu 19 marca 2013 roku

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa *M. N.*

przeciwko (...) *S.A. z siedzibą w S.*

o zapłatę

na skutek zażalenia powódki

na postanowienie Sądu Okręgowego w Poznaniu, XIV Wydział Cywilny z siedzibą w Pile

z dnia 23 stycznia 2013 roku, sygn. akt: XIV C 1386/12

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSA Jerzy Geisler

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy oddalił wniosek powódki o zwolnienie od kosztów sądowych. W motywach rozstrzygnięcia wyjaśnił, że na dochody rodziny powódki składa się łączna kwota w wysokości ok. 2.090,00 zł miesięcznie, przy czym wskazywane wydatki wynoszą ok. 1.081,29 zł miesięcznie, stąd powódce pozostaje kwota ok. 1.000,00 zł miesięcznie. Ponadto powódka w czerwcu 2012 roku uzyskała od strony pozwanej zadośćuczynienie w kwocie 20.000,00 zł, stąd nawet po odliczeniu kosztów pełnomocnika i kosztów związanych z nagrobkiem dla syna, powódka winna dysponować kwotą w wysokości ok. 7.850,00 zł. Tym samym jest ona w stanie, zdaniem Sądu I instancji, ponieść opłatę sądową od pozwu w wysokości 4.000,00 zł.

Zażalenie na powyższe postanowienie złożyła powódka, zaskarżając je w całości i wnosząc o jego uchylenie oraz o zwolnienie jej od kosztów sądowych w całości. Podkreśliła, iż żądanie pokrycia opłaty sądowej z uzyskanego od pozwanego zadośćuczynienia stanowi naruszenie prawa do sądu, bowiem świadczenie to winno służyć wyłącznie rekompensacie poniesionej krzywdy. Przyznała, iż łączny dochód jej rodziny wynosi 2.090,00 zł miesięcznie, jednakże jego część pochodzi ze stypendiów jej dzieci oraz bardzo niskich dochodów pracującej córki.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie powódki nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodzić się należy ze stanowiskiem Sądu Okręgowego, iż powódka jest w stanie ponieść opłatę sądową od pozwu w wysokości 4.000,00 zł.

Skarżąca w czerwcu 2012 roku uzyskała od pozwanego tytułem zadośćuczynienia kwotę 20.000,00 zł, której część może przeznaczyć na koszty sądowe w niniejszej sprawie. Sądowi Apelacyjnemu z urzędu wiadomo również, że zadośćuczynienie w tej samej wysokości uzyskał mąż powódki – J. N., dochodzący sądownie od pozwanego zapłaty zadośćuczynienia na swoją rzecz w sprawie o sygn. akt: XIV C 1385/12. Na okoliczność tę powołano się w postanowieniu Sądu Apelacyjnego z dnia 8 lutego 2013 roku, sygn. akt: I ACz 339/13, w którym oddalono wniosek męża powódki o zwolnienie od kosztów sądowych. W konsekwencji potrzeby rodziny są zabezpieczone znacznie wyższą kwotą, niż wskazuje to powódka w swoich wyjaśnieniach.

Nie można natomiast podzielić stanowiska skarżącej, iż sam charakter wypłaconego jej świadczenia – zadośćuczynienie – uzasadnia zwolnienie jej od kosztów sądowych. Powołane w zażaleniu orzeczenie Europejskiego Trybunału Praw Człowieka dotyczy innego rodzaju świadczeń niż uzyskane przez powódkę, a mianowicie odszkodowania na zabezpieczenie podstawowych potrzeb życiowych, natomiast zadośćuczynienie służy rekompensacie szkody niemajątkowej (krzywdy). Tym samym wskazywane przez skarżącą stanowisko nie jest adekwatne do okoliczności niniejszej sprawy.

Powódka, domagając się wyższego świadczenia niż dobrowolnie wypłacone przez pozwanego, winna zatem liczyć się z koniecznością pokrycia związanych z tym kosztów sądowych i przeznaczyć na ten cel również część wypłaconego już zadośćuczynienia. Instytucja zwolnienia od kosztów sądowych jest bowiem przeznaczona dla osób najuboższych, które nie są w stanie ich ponieść bez uszczerbku dla swojego utrzymania. Istnienie takich okoliczności nie zostało jednak w niniejszej sprawie wykazane.

Mając na uwadze powyższe Sąd Apelacyjny oddalił zażalenie powódki na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.

SSA J. Geisler